

Arrest

nr. 80 440 van 27 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 april 2011 waarbij de aanvraag om in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij aangetekend schrijven van 29 maart 2011 dienden verzoekers een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 21 april 2011 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoekers om, op basis van medische redenen, tot een verblijf

gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing, die verzoekers op 28 april 2011 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 29.03.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

[K., B.] [...]

Bij DVZ ook gekend als [G., B.]

[...]

En zijn echtgenote:

+ [K., L.] [...]

Bij DVZ ook gekend als [G., L.]

[...]

En hun minderjarige kinderen:

+ [K., A.] [...]

Bij DVZ ook gekend als [G., A.]

[...]

+ [K., D.] [...]

Bij DVZ ook gekend als [G., D.]

[...]

+ [K., E.] [...]

Bij DVZ ook gekend als [G., E.]

[...]

+ [K., R.] [...]

Bij DVZ ook gekend als [G., R.]

[...]

+ [K., H.] [...]

Bij DVZ ook gekend als [G., H.]

[...]

Nationaliteit: Servië

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter – § 3 3° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 16/03/2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift.

De aanvraag werd ingediend op 29.03.2011 dus na de invoëgetreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011 en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Zij betogen dat zij slechts kunnen vaststellen *“dat het medisch attest van dr.[J. M.], neuropsychiater. dd. 16 maart 2011 (stuk 1), dat zij bij hun aanvraag dd. 29 maart 2011 gevoegd hebben, wel degelijk overeenstemt met het model vereist door art. 9ter van de Vreemdelingenwet en gepubliceerd in bijlage bij het K.B. van 24.01.2011 tot wijziging van het K.B. van 17.05.2007.”*

3.2. Verweerder werpt op dat vanaf 29 januari 2011 bij nieuwe aanvragen tot afgifte van een verblijfs-machtiging om medische redenen een standaard medisch getuigschrift dient gevoegd te worden en dat wanneer dit niet gebeurt de aanvraag onontvankelijk kan verklaard worden. Hij stelt dat in het administratief dossier een standaard medisch getuigschrift is opgenomen, doch dat verzoekers niet aantonen dat dit document samen met de aanvraag zelf werd voorgelegd. Hij wijst er verder op dat het *“gedetailleerd medisch attest van dr. J. M.”* niet het voorgeschreven standaard medisch getuigschrift is en dat van een dergelijk getuigschrift geen melding wordt gemaakt. Voorts betoogt verweerder dat verzoekers door het louter ontkennen van hetgeen wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, namelijk dat het standaard medisch getuigschrift niet bij de aanvraag werd gevoegd, niet bewijzen dat samen met de aanvraag wel een standaard medisch getuigschrift werd overgemaakt.

3.3. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals het van toepassing was op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd, bepaalt het volgende:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;
2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;
3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Uit § 3, 3° van voormelde bepaling blijkt dat verweerder een aanvraag om machtiging tot verblijf die gegrond is op medische redenen als onontvankelijk dient af te wijzen indien "het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag."

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekers bij aangetekend schrijven van 29 maart 2011 een aanvraag indienden om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf te worden gemachtigd. Bij hun aanvraag voegden zij een inventaris van de bijgevoegde stukken. Blijkens deze inventaris werden bij de aanvraag om verblijfsmachtiging vier stukken gevoegd:

- "1. identiteitsbewijs van de heer K.*
- 2. huwelijksakte van partijen*
- 3. type formulier van dr. J. M*
- 4. gedetailleerd medisch attest van dr. J.M."*

Deze genummerde stukken, waarnaar expliciet wordt verwezen in de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden zelf, zitten ook in het administratief dossier van verweerder. Er blijkt niet dat verzoekers hun aanvraag, na de indiening, nog met enig stuk hebben aangevuld. Verweerder kan dan ook niet gevolgd worden waar hij in zijn nota met opmerkingen lijkt te willen aangeven dat het standaard medisch getuigschrift, door verzoeker het "type formulier van dr. J. M." genoemd, niet samen met de aanvraag om machtiging tot verblijf werd voorgelegd en daarom niet in aanmerking kan worden genomen.

De Raad kan daarnaast enkel vaststellen dat het "type formulier van dr. J. M." dat verzoekers bij hun aanvraag voegden om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden inhoudelijk volledig gelijk is aan het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het enige verschilpunt dat de Raad kan vaststellen tussen het door verzoekers aangebrachte "type formulier van dr. J. M." en voormeld standaard medisch getuigschrift bestaat erin dat in de hoofding van het door verzoekers neergelegde

medisch getuigschrift tussen de woorden “Bestemd voor” en de woorden “de Dienst Humanitaire Regularisaties”, de woorden “de adviserende arts van” werden gevoegd. Deze vermelding laat op zich evenwel niet toe te besluiten dat het aangebrachte medisch getuigschrift niet het standaard medisch getuigschrift zou zijn zoals bedoeld in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011). Het gegeven dat een modelformulier dat als bijlage is gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 en dat bestemd is om door een arts te worden ingevuld niet enkel op de daartoe voorziene plaatsen werd aangevuld, doch tevens in de hoofding maakt, immers niet dat het niet langer om het bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 voorziene modelformulier gaat. Verweerder betwist in de nota met opmerkingen ook niet dat het door dr. J. M. op 16 maart 2011 opgestelde medisch getuigschrift een standaard medisch getuigschrift is. Hij stelt immers in de nota met opmerkingen dat “in het administratieve dossier [...] een ingevuld standaard medisch getuigschrift [zit]”, waarmee hij enkel kan doelen op het op 16 maart 2011 door dr. J. M. opgestelde medisch getuigschrift.

De correcte stelling van verweerder dat een tweede medisch attest dat door verzoekers werd aangebracht – het gedetailleerd medisch attest dat door dr. J. M. op 25 januari 2011 werd opgesteld en dat in de inventaris als stuk 4 wordt aangeduid – geen standaard medisch getuigschrift is, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Verzoekers kunnen dan ook gevolgd worden in hun stelling dat wel degelijk een standaard medisch getuigschrift werd aangebracht en verweerder verkeerdelijk voorhoudt dat dit niet het geval is. Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing gebaseerd is op onjuiste feitelijke gegevens en verzoekers terecht aanvoeren dat de materiële motiveringsplicht en artikel 9ter van de Vreemdelingenwet geschonden werden.

Het aangevoerde middel is gegrond

4. Korte debatten

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 april 2011, waarbij de aanvraag om in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK